

Prima instanță: Curtea de Apel Bălți (jud. G. Polivenco)

DECIZIE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Magt-Vest” împotriva încheierii din 16 noiembrie 2015 a Curții de Apel Bălți, adoptată la cererea introductivă depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Magt-Vest” privind intentarea procesului de insolvabilitatea față de sine,

c o n s t a t ă :

La 05 noiembrie 2015 SRL „Magt-Vest” a înaintat cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de sine.

Prin încheierea din 09 noiembrie 2015 a Curții de Apel Bălți a fost admisă spre examinare cererea introductivă a SRL „Magt-Vest” și s-a desemnat în funcție de administrator autorizat - Stejar Ștefan.

La data de 13 noiembrie 2015 SRL „Bălți-Gaz” a depus în instanța de insolvabilitate cerere de alăturare la cererea introductivă depusă de SRL „Magt-Vest”, solicitînd intentarea procesului de insolvabilitate, confirmarea creanței în sumă de 50097116,98 lei și desemnarea în funcție de administrator al insolvabilității debitorului - Natalia Moraru.

Prin încheierea din 16 noiembrie 2015 a Curții de Apel Bălți s-a admis spre examinare, în aceeași procedură, cererea SRL „Bălți-Gaz” privind alăturarea la cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Magt-Vest”.

La data de 22 martie 2016 SRL „Magt-Vest”, în proces de insolvabilitate, a declarat recurs împotriva încheierii din 16 noiembrie 2015 a Curții de Apel Bălți, solicitînd repunerea SRL „Magt-Vest” în termenul de declarare a recursului cu casarea acesteia.

În motivarea recursului s-a indicat că, încheierea recurată este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept

material și de drept procedural.

Analizând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate în recurs și în coroborare cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul declarat de SRL „Magt-Vest”, din următoarele motive.

Colegiul constată că încheierea instanței de insolvență a fost pronunțată la data de 16.11.2015, dar data care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent lipsesc. Respectiv, recursul declarat se consideră a fi în termen.

Conform art.1 alin. (4) din Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Materialele pricinii relevă că SRL „Magt-Vest”, la data de 22 martie 2016, a declarat recurs împotriva încheierii instanței de insolvență din 16 noiembrie 2015, prin care s-a admis spre examinare, în aceeași procedură, cererea SRL „Bălți-Gaz” privind alăturarea la cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvență față de SRL „Magt-Vest”.

La caz, este de reținut că, deși instanța de insolvență în dispozitivul încheierii din 16 noiembrie 2015 a indicat modul de contestare a acesteia, Colegiul notează că dispozițiile Legii insolvenței nu prevăd posibilitatea contestării încheierii respective.

Conform art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În contextul dat, Colegiul menționează că pot fi contestate cu recurs următoarele încheieri pronunțate de instanța de insolvență:

- încheierea de autorizare a operațiunilor și plăților care depășesc condițiile menționate la alin. (2) al art. 23 din lege (art. 23 alin.(3) Legea insolvenței);

- încheierea emisă pe marginea demersului administratorului provizoriu (art. 23 alin.(6) Legea insolvenței) – se contestă de părțile vizate;

- încheierea de ridicare totală sau parțială a dreptului debitorului de a administra întreprinderea odată cu desemnarea unui administrator provizoriu (art.25 alin.(3) Legea insolvenței) - poate fi contestată doar de către debitor;

- încheierea de anulare a hotărârii adunării creditorilor (art. 59 alin.(3) Legea insolvenței) - se contestă de orice creditor chirografar sau garantat;

- încheierea de respingere a cererii de anulare a hotărârii adunării creditorilor (art. 59 alin. (3) Legea insolvenței) - de către orice solicitant;

- încheierea de destituire a membrului comitetului creditorilor (art. 60 alin. (13) Legea insolvenței) - de către cel destituit;

- încheierea instanței de anulare a hotărârii comitetului creditorilor sau de respingere a contestației (art.62 alin.(10) Legea insolvenței) - de persoanele vizate în ea;

- încheierea de respingere a propunerii unui alt administrator de către adunarea creditorilor (art.65 alin.(1) Legea insolvenței) - de către orice creditor;
- încheierea privind aplicarea amenzii administratorului/lichidatorului (art.67 alin.(2) Legea insolvenței) - de către administrator/lichidator;
- încheierea de aplicare a amenzii pentru neexecutarea cerințelor administratorului (art. 68 alin. (9) Legea insolvenței) - de către administrator și persoana amendată;
- încheierea de obligare a organelor de conducere a debitorului la achitarea onorariului fix administratorului (art. 70 alin. (13) Legea insolvenței) - de persoanele vizate;
- încheierea de destituire a administratorului (art. 71 alin.(4) Legea insolvenței) - de către administrator;
- încheierea de respingere a propunerii comitetului creditorilor (art. 71 alin.(4) Legea insolvenței) - de orice membru al comitetului sau (după caz) de creditor;
- încheierea de respingere a cererii de demisie (art. 71 alin.(6) Legea insolvenței) - de către administrator;
- încheierea de refuz al confirmării modului, termenelor, prețului și condițiilor de valorificare a masei debitoare (art. 117 alin. (9) Legea insolvenței) - de către lichidator;
- încheierea instanței de înscriere a bunului din masa debitoare în registrul public (art. 117 alin.(17) Legea insolvenței) - de persoana interesată;
- încheierea pronunțată pe marginea opoziției făcute de debitor, creditor sau administrator la vânzarea bunului grevat cu garanții (art. 131 alin.(6) Legea insolvenței) - de către părțile vizate;
- încheierea de trecere a bunului în posesia creditorului garantat (art. 131 alin. (9) Legea insolvenței) - de persoanele vizate în încheiere;
- încheiere în privința contestării creanței sau contestarea trecerii unei creanțe în tabel (art. 144 alin. (4) și (9) Legea insolvenței) - la alin. (4) se contestă de creditorul a cărui creanță nu a fost validată, alin. (9) - de orice parte interesată;
- încheierea de repunere în termen a cererii de admitere a creanței (art. 145 alin. (3) Legea insolvenței) - de către administrator/lichidator, debitor, creditor;
- încheierea privind respingerea contestației planului de distribuție (art.156 alin.(3) Legea insolvenței) - de către creditor;
- încheierea privind rectificarea planului de distribuție (art. 156 alin. (4) Legea insolvenței) - de către administrator/lichidator și creditor;
- încheierea de respingere a cererii de distribuție ulterioară (art.161 alin. (3) Legea insolvenței) - de solicitant;
- încheierea de distribuție ulterioară (art. 161 alin. (4) Legea insolvenței) - de debitor;
- încheierea instanței de refuz în confirmarea tranzacției (art.169 alin. (3) Legea insolvenței) - de partea interesată;
- încheierea de admitere sau respingere a cererii de revocare (art. 173 alin. (4) Legea insolvenței) - de participanți;
- încheierea instanței de aprobare a hotărârii adunării creditorilor privind aplicarea procedurii de restructurare sau privind neadmiterea restructurării debitorului

(art. 183 alin.(2) Legea insolvenței) - de persoana care a depus planul, de administrator, de debitor sau de creditor.

Raportînd speței date normele de drept material enunțate supra, instanța de recurs constată că este indubitabil faptul că încheierea pronunțată de instanța de insolvență la data de 16 noiembrie 2015 privind alăturarea la cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvență față de SRL „Magt-Vest”, nu face parte din categoria încheierilor care pot fi supuse recursului.

Prin urmare, Colegiul conchide că SRL „Magt-Vest” nu s-a conformat prevederilor legale și a contestat încheierea din 16 noiembrie 2015, care nu este cu drept de recurs, fără a indica careva norme de drept procedural ce-i permite contestarea încheierii date.

Astfel, SRL „Magt-Vest” a declarat recurs împotriva unei încheieri a instanței de insolvență pentru care legislatorul nu a prevăzut posibilitatea contestării.

În consecință, Colegiul remarca că prevederile exprese privind categoriile de acte judecătorești susceptibile recursului în cauzele de insolvență este conformă standardelor procedurale garantate de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, o asemenea reglementare juridică încadrându-se pe deplin în marja de apreciere recunoscută autorităților statale în configurarea cadrului intern relevant.

Or, în speța de referință *Ashingdane versus Marea Britanie* (hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 mai 1995), magistrații europeni au notat că în reglementarea limitărilor dreptului de acces la justiție, statele contractante beneficiază de o certă marjă de apreciere, deși soluția finală de a supraveghea respectarea prevederilor Convenției Europene a Drepturilor Omului ține de sarcina Curții Europene, nu este de competența Curții să substituie autoritățile naționale în stabilirea politicilor în acest domeniu.

În acest context, nu poate fi reținut argumentul recurentului cu privire la ilegalitatea încheierii contestate, deoarece acesta este irelevant în circumstanțele în care se referă la dezacordul cu respectiva încheiere, care în virtutea legii nu se supune recursului.

Astfel, argumentele recurentului SRL „Magt-Vest” nu pot fi puse la baza anulării actului de dispoziție al instanței de insolvență din 16 noiembrie 2015, în condițiile cînd acesta nu este pasibil verificării în ordine de recurs.

Totodată, Colegiul notează că în conformitate cu art. 27 Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rînd a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare. Instanța nu admite dispunerea de un drept sau folosirea modalității de apărare dacă aceste acte contravin legii ori încalcă drepturile sau interesele legitime ale persoanei.

Din considerentele menționate supra și avînd în vedere faptul că încheierea din 16 noiembrie 2015 a Curții de Apel Bălți nu este susceptibilă recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de SRL „Magt-Vest”.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul

civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de SRL „Magt-Vest” împotriva încheierii din 16 noiembrie 2015 a Curții de Apel Bălți, adoptată la cererea introductivă depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Magt-Vest” privind intentarea procesului de insolvabilitatea față de sine.

Decizia este irevocabilă din motivul emiterii.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală